

ULIUS CÆSAR Scaliger *de subtili-*
tat. ad Cardanum, exercit. 258. sect. 2. de
scriptis concernentibus sectam Ma-
humetanorum, tale olim iudicium tu-
lit: Nos, ait, ut nihil latet eorum, quæ ad
perditissimæ, stultissimæq; nationis mores,
instituta, Leges humanas, Divinæq; pertinent sanctiones;
ita nobis ea non solum nullam arbitror attulisse subtilita-
tem: sed etiam haud parùm hebetasse aciem studiorum no-
strorum, quæ ad cotem Divinæ Philosophiæ tum splende-
scere debebat. Sic verò sciolorum ex sententiâ, non sub-
tilis; sed nec indigna certè Christiano homine me-
ditatio est, de Sathanæ dispicere strophis, quibus
maiorẽ Orbis cogniti partem dementavit: ac et-
iam per transfennam quasi, inspicere simul stupendâ
sapientiam Divinorum iudiciorum; & sinceræ Reli-
gionis veritatẽ, contra omnes insultus propugnare.
Hûc sine dubio respexit Concilium Viennense, dum
in Clem. 1. d. Magistris, sancit: ut ubicunque Roma-
nam curiam contigerit residere, nec non in Parisien-
si, & Oxoniensi, Bononiensi & Salamanticensi Scho-
lâ, viri catholici teneantur, Hebraicæ, Chaldaicæ &
Arabicæ linguæ notitiam habentes sufficientem; qui
libros de illis linguis, fideliter transferant in Latinum,
aliosq; easdem docere queant. Undecunq; doctissi-
mus, & Zelo prudenti inflammatus, Nicol. Clenardus,
isto etiâ cum primis fine, idiomatis Arabici notitiam
labore periculoso, jugiq; aliquot annorum studio sibi